

O svetu, kakršen naj bo, odločamo v vsakem trenutku

KNJIGA BOŽANSKA MATRIKA BRALCA NENEHNO DRŽI NA MEJI OBVLADOVANJA
RAZUMA TER DRAŽI PARADIGME, KI SO NAM ZNANE, IN RESNIČNOST,
KI JO VZAMEMO ZA SVOJO.

S teorijo obstoja energijskega polja, božanske matrike, ki deluje kot zbirnik, most in zrcalo za vse, kar se zgodi med svetom znotraj nas in svetom zunaj naših teles, spreminja prepričanje o naši vlogi v realnosti. Dejstvo, da omenjeno polje obstaja v vseh stvareh – od najmanjših delcev kvantnega atoma do oddaljenih galaksij, katerih svetloba šele zdaj dosega naše oči, in vsega, kar leži vmes, ponuja vreden razmislek o tem, kako stvari delujejo v življenju. Če sloviti Albert Einstein zapiše, da je tam zunaj gromozansko velik svet in da smo mi pravzaprav le opazovalec, se danes pojavi nov pristop k doživljanju, in sicer udeležba. John Wheeler, ameriški fizik in Einsteinov sodelavec, ponudi tako drzen pogled na našo vlogo v vesolju. »Kakšen preobrat! Wheeler z radikalno drugačno interpretacijo našega razmerja s svetom, v katerem živimo, trdi, da je nemogoče samo opazovati, kako se vesolje odvija okrog nas. Izvedeni eksperimenti namreč dokazujejo, da je že samo dejanje opazovanja obenem tudi dejanje kreacije in da je zavest tista, ki ustvarja,« je v uvodu svetovne uspešnice Božanska matrika zapisal avtor Gregg Braden. Ker dobro obvladuje neomejenost prostora in časa, je za našo prilogo kljub zelo natrpanemu urniku ob izidu nove knjige Globoka resnica našel čas in nam poskušal pojasniti, zakaj so ta spoznanja tako revolucionarna in kako lahko konkretno vplivajo na kakovost našega življenja. Kajti ne morem mimo opažanja, da že z obstoječim sistemom prepričanj težko upravljamo, kako naj bi nam torej nova vedenja olajšala pot.

ILUSTRACIJA: THEA W.

Znanosti sodobnega časa pogosto omenjajo pomen prepričanj pri ustvarjanju naše realnosti in celotnega stvarstva. Torej zavesten človek kot ustvarjalec?

»Sodobna znanost nas uči bolj zavestno dojemati svet okrog nas in situacije v naših življenjih; odnosi niso nič drugega kot odsev naših prepričanj o tem, kaj je res in kaj ne. Ključnega pomena pri tem je, ali se zavedamo svojih prepričanj, ki so lahko zavestna ali podzavestna. Svet ne laže. Današnji čas kaosa, krize osebnostne integritete, izdajstva, pomanjkanja na eni in preobilja na drugi strani, razrahljanih odnosov ter finančnih stisk je pravzaprav odsev naših zavestnih ali podzavestnih prepričanj o nas samih.«

Če spremenimo svoja prepričanja, lahko spremenjamo tudi svet?

»Znanost nas uči, da začnemo, ko spremenimo svoja prepričanja, spreminjati tudi okoliščine in situacije. Znanost in starodavna izročila imajo ravno pri moči prepričanj skupno točko, vendar se znanost osredinja na misli, starodavne modrosti nekaterih ljudstev pa so pozornejše na notranje občutke. Pri njih gre torej bolj za to, da resnico čutimo in je ne oblikujemo z uporabo različnih miselnih procesov.«

Omenjate občutke. Kakšen je odnos med čustvi, občutki in mislimi pri tem procesu vplivanja na okolje?

»Veliko ljudi se osredinja prav na svoje misli, vendar pa novejša znanost odkriva, da človeško srce ustvarja električno polje, ki je približno 100-krat močnejše od električnega polja v možganih, in magnetno polje, ki je kar 5.000-krat močnejše kot magnetno polje možganov. V možganih so naše misli, povezava med njimi in svetom pa je šibka, ker sta šibki električno in magnetno polje v možganih. S svetom smo povezani predvsem prek srca. In prav tukaj nastane stik sodobne znanosti in starodavnih izročil. Če lahko ozavestimo občutek v svojem srcu, ko opredeljujemo svoj odnos do sveta, se odnos do sveta, kakršnega čutimo, v resnici vzpostavi. Če torej čutimo, da je naše telo že ozdravljeno, da imamo vse, kar potrebujemo, da smo uspešni na delovnem področju ali na področju

medčloveških odnosov, ti občutki spodbudijo moč našega srca, ki v naše življenje privabi uresničitev omenjenih občutkov.«

In kateri občutki so na poti najkoristnejši?

»Znanost dokazuje, da so občutki, ki vplivajo na najboljše rezultate, občutki hvaležnosti in spoštovanja. Če smo v srcu hvaležni za uresničitev svojih želja, za mir, ki že vlada, čeprav nam televizijska poročila govorijo drugače, s temi občutki posežemo v polja električnih in magnetnih povezav ter tako sprožimo spremembo v t. i. osebni resničnosti posameznika.«

SODOBNA ZNANOST NAS UČI BOLJ ZAVESTNO DOJEMATI SVET OKROG NAS IN SITUACIJE V NAŠIH ŽIVLJENJH.

Če ustvarjamo z mislimi, s čustvi in z občutki, to pomeni, da smo za boleče globalne dogodke odgovorni mi sami in da prevladujejo trenutno »negativne« misli?

»Rekel bi, da tu ne gre za negativne ali pozitivne misli, ampak na globalne dogodke vpliva dejstvo, da se ljudje šele začnemo zavedati moči svojih misli, svoje domišljije in svojih občutkov ter moči, ki jo imajo te misli na podzavestni ravni. Počasi začnemo razumeti tudi, da ni ostre meje med našim 'notranjim' svetom in svetom zunaj nas, zato izkušnja posameznika, ki temelji na njegovih prepričanjih, postane kolektivna izkušnja. Naučeni smo bili, da smo nepomembna bitja, da je boj za obstanek zakon narave, da našemu svetu vlada moč in podzavestno smo vsemu naučenemu verjeli, zdaj pa se srečujemo s posledicami takšnih prepričanj. O tem pišem tudi v svoji novi knjigi Globoka resnica, v kateri se dotikam zmotnih znanstvenih domnev.«

Kako torej bolj ozaveščeno in zrelo naprej?

»Če res želimo uvesti spremembe

in prihodnost osnovati na zdravih temeljih, moramo nova odkritja sprejeti in jih prenesti na mlajše prebivalstvo. Civilizacija, kot jo poznamo, je na svetu veliko dlje, kot si mislimo, in deluje po načelih cikličnega ponavljanja, zato težave, s katerimi se spopadamo danes, za človeštvo niso nič novega. Pogledati moramo v pretekle cikle in se iz napak človeštva, torej starejših civilizacij, kaj naučiti. Spet pa se vračam na začetek. Vse je odvisno od tega, kako dojemamo sami sebe – na zavestni ali podzavestni ravni.«

Zdi se, da smo na točki preloma, ko staro ne gre več, novo pa se še ni povsem oblikovalo.

»Če si podrobneje ogledamo sisteme, ki razpadajo, ugotovimo, da so to tisti sistemi, ki niso več učinkoviti. Gospodarski sistem, kakršnega poznamo, ne more več preživeti, prav tako propadajo pohlepne korporacije in velika podjetja. Iz krize pa se hkrati rojeva nov svet, ki je osnovan na sodelovanju in medsebojni pomoči. V tem trenutku torej vzporedno obstajata oba sistema. Stari sistem se bojuje za obstanek, novi pa išče svoj prostor v svetu. Odločiti se moramo, v kateri smeri bomo nadaljevali izhod iz krize. Odločitev mora sprejeti vsak posameznik, saj so individualne odločitve tiste, ki vplivajo na globalne okoliščine. Ko nakupujemo, se torej lahko odločimo za izdelke velikih podjetij ali pa z nakupom podpremo krajevne pridelovalce oziroma proizvajalce. Podobno je z mediji. Bomo podpirali medije, ki prikazujejo nasilje, ali bomo prizore strahot današnjega časa nadomestili s prijetnimi podobami sveta? Bomo kupovali od podjetij, ki uničujejo okolje, ali se bomo raje odločili za podjetja, ki vodijo do okolja prijazno politiko? O svetu, kakršen naj bo, odločamo v vsakem trenutku vsakega dne. Odločitev posameznika tako postane kolektivni odgovor na vprašanja, ki se zastavljajo v kriznih časih.«

Na več mestih sem prebrala, da je za spremembo v kolektivni zavesti potreben le kvadratni koren odstotka celotnega prebivalstva. To pravilo omenjate tudi v svojih knjigah Božanska matrica in Spontana

ozdravitev s pomočjo prepričanja. Je res potrebno tako malo?

»Pravzaprav še manj, a bolj 'kakovostno'. Omenjeni knjigi sta bili napisani v letih od 2006 do 2008 in sta predstavljali spoznanja, za katera smo takrat vedeli, da so resnična. Kot je na primer res, da več ljudi ko sprejme neko zamisel, hitreje zamisli postanejo del kolektivne zavesti in hitreje postanejo naša življenjska vodila. Od kar sta bili knjigi izdani, pa se je nova znanost dokopala do spoznanj, ki kažejo, da ne gre toliko za določeno število ljudi, ampak bolj za kakovost njihovih izkušenj. Sprva smo mislili, da bi moral pri spremembi kolektivne zavesti sodelovati vsaj en odstotek prebivalstva, kar je glede na znanje, s katerim smo takrat

razpolagali, popolnoma ustrezna domneva. Nove študije pa dokazujejo, da lahko sorazmerno majhno število ljudi, ki jasno govorijo jezik srca, sproži pozitiven učinek. Za znatno spremembo torej ne potrebujemo milijonov ljudi, ampak predvsem ljudi, ki obvladajo govorico srca.«

Pogosto slišim, da živimo v prav posebnih časih, ki se jih moramo zavedati in se jim z veliko radostno predati. Kaj o tem menite vi?

»Naša generacija živi v ključnem zgodovinskem trenutku. Smo generacija, ki bo doživela konec petega sveta po starodavnem majevskem koledarju in vstop v šesti svet, zato poznamo oziroma bomo spoznali oba načina življenja. Prihodnje generacije se bodo ozirale v preteklost in v nas prepoznale generacijo, ki je poskrbela za svet brez vojn. Verjamem namreč, da bo vojna postala človeštvu popolnoma tuj pojem. Dolgo je trajalo, preden je nastopila generacija, ki je spoznala, da se morajo vzorci iz preteklosti spremeniti. Ne bi rekel, da je šlo za napake, saj smo se iz preteklih vzorcev naučili razmišljati o svetu zdaj in potem. Prihodnje generacije bodo o nas govorile: »V tistem obdobju so živeli ljudje, ki so se osvobodili tistega, kar jih je vodilo v propad. Znali so sodelovati, se prilagajati in mirne vojaške akcije usmerjati v skupne, humanitarne cilje namesto drug proti drugemu.«

V knjigi Fraktalni čas poudarjate, da se bo z letom 2012 začel nov zemeljski cikel, ki se ga bomo morali lotiti s pravo mero odgovornosti in zrelosti. In ponujate način, kako lahko z jasnim pogledom v preteklo izkušnje in izračuni prihodnjih dejanj koristimo pri upravljanju boljšega sveta. Kam torej plujemo?

»Vemo, da se približuje trenutek, ki označuje konec cikla trenutnega zemeljskega veka. V tem času se cikli krajšajo, njihova moč pa se stopnjuje. Zadnji cikel gospodarske krize se je začel leta 2008, naslednji pa že leta 2010. V času pred letom 2012 se krčijo tudi cikli vojn in miru, ki nastopajo hkrati in jih lahko sprožimo ali zaustavimo s svojimi odločitvami. Po letu 2012 se bo začel nov 5.125-letni cikel in takrat se bodo začeli

VEMO, DA SE PRIBLIŽUJE TRENUTEK, KI OZNAČUJE KONEC CIKLA TRENUTNEGA ZEMELJSKEGA VEKA.

pojavit se vse daljši cikli, saj je časa za njihov iztek več kot pet tisoč let. Sprva se bodo cikli daljšali, v obdobju pred začetkom naslednjega zemeljskega veka pa se bodo ponovno začeli krajšati. Do konca leta 2011 in do decembra 2012 se bodo torej vrstili kratki in intenzivni cikli, ki pa bodo zelo nestabilni, zato nudijo odlično priložnost za pozitivno spremembo. Pogoj za to pa je, da se ciklov zavedamo in da sprejmemo zavestno odločitev za spremembo.«

Za konec nam le še zaupajte, kakšna spoznanja lahko pričakujemo v novi knjigi Globoka resnica.

»Mislim, da je to najmočnejša knjiga, kar sem jih napisal. Znanstveno dejstvo je, da živimo v času kriz, ki jih ni mogoče rešiti z načinom mišljenja, ki je krize pravzaprav povzročil. Dejstvo je tudi, da se od nas pričakuje odločitve, ki zadevajo civilizacijo in človeško vrsto na splošno. Odločiti se moramo za zakone, politike in za tehnologije, primerne za izhod iz krize. Med pisanjem knjige sem se ves čas spraševal, kako lahko najdemo izhod iz krize, preden najdemo odgovor na drugo, veliko bolj osnovno vprašanje, kdo sploh smo. Znanost na to vprašanje še ni odgovorila. Vsaj ne na način, ki bi nam v tem trenutku omogočal pravo odločitev. Rad bi poudaril, da sem tudi sam znanstvenik in verjamem v znanost, ampak večina znanosti je dandanes okužena s pohlepom, z denarjem in močjo, zato se znanosti ne dovoli, da bi služila človeštvu. Namen te knjige je posredovati nova znanstvena dognanja, ki jih ne obravnava noben učbenik, pa vseeno pomembno oblikujejo način našega razmišljanja o sebi in izzivih današnjega časa.

Tjaši Artnik Knibbe

